

SISTA DROPPEN FÖR TIM

Tim stängde dörren till *Sista droppen* bakom sig. Den friska luften som ett slag i ansiktet. Istället för den sura stanken av öl och rök så kändes den starka lukten av tjära från skeppen vid kajen. Han tog ett par försiktiga steg framåt och hoppade åt sidan för att undvika att trampa i en pöl med lera. Varje gång han satte ner foten så skakade det till i hjärnan. Det var alltid likadant när han lämnade ölstugan bakom bryggeriet. Drickat var ju trots allt billigt. Han knäppte sin grå yllejacka för att skydda sig mot den fuktiga vårkylan och började gå norrut längs med den inre hamnen. Uret på bron över floden Conron visade närmare 11 och ingen syntes till. Det enda som hördes var det konstanta knarrandet från handelskeppen vid kajen och det tassande ljudet av råttor som sprang omkring bland tunnor och avskrädeshögar.

När han kom fram till hamnkontoret så började han känna sig olustig. Han stannade upp och tittade sig omkring. Antagligen spelade baronens öl ett spratt med honom, men han rättade ändå till dolken vid bältet och knäppte upp spännet som satt över det gula handtaget av ben. Man kunde ju inte vara nog försiktig i den här delen av staden. Tim såg sig om igen men uppfattade ingenting underligt. Ingen var inom synhåll, det var lugnt på skeppen och hamnkontoret var igenbommat för dagen. Det enda som rörde sig var skylten som hängde ut från hörnet på hamnkontoret.

Hamnkontoret? Plötsligt fick han syn på något igenom fönsterluckorna till det lilla huset där handelsmän och resenärer trängdes om dagarna. Någon hade gått omkring där inne med en lykta eller någon annan ljuskälla. I ruset fumlade Tim fram sin dolk och började tassa fram mot fönstret där han sett ljusskenet. Det skulle inte vara folk inne i hamnkontoret vid den här tiden, det visste han. Kontoret stängde alltid vid middagstid på kvällen och ville man Korellon något så fick man gå och störa honom i hemmet, vilket inte många vågade. Han såg sig snabbt om efter någon stadsvakt, men kunde inte se någon i närheten. Tim svor över att stadsvakten aldrig var där när man behövde den och smög sakta fram till hamnkontorets fönster för att försiktigt kika in.

Han öppnade sakta en av fönsterluckorna och där i ett hörn av Korellons kontor kunde han skymta en smidig liten figur klädd i en mörk mantel med huva. Den lilla personen höll på att rota i ett skåp, men Tim kunde inte se vad det var för något i det. På golvet brann en lykta med mycket liten låga och den hade någon slags anordning som kunde skärma av ljuset. Om han bara kunde

få syn på tjuvens ansikte så att han kunde beskriva det för stadsvakten och få en belöning.

Plötsligt vände sig tjuven om och Tim blev så överraskad att han snubblade baklänges över en gammal låda, föll hårt i marken och tappade sin kniv. Tjuven var en kvinna! En mycket vacker kvinna dessutom, med rödmålade läppar och en svart mask för ögonen. Tim reste sig snabbt upp från den blöta marken, tog upp sin rostiga dolk och började springa allt vad han kunde mot närmaste värdshus. Han hade kommit ett tiotal meter ut på torget vid den stora brunnen när han hörde en kvinna ropa på honom:

»Stopp där!«

Han hade inte ens hört henna komma ut från huset. Hon fortsatte: »Om du är rädd om ditt liv så stannar du.« Tim hade ingen som helst tanke på att stanna. Han tog ett djupt andetag och skrek så högt han bara kunde över torget: »Tjuvar! Tjuvar på hamnkontoret!«

Sedan hörde han en smäll – som om någon slagit igen en trälåda – och kände en fruktansvärd smärta i högra låret. Han föll ned på knä och tittade ner mot benet där den blodiga spetsen från en armborstpil stack ut genom linnehosan. Kvinnan hade skjutit en pil rakt igenom benet och det gjorde fruktansvärt ont. Tim fick anstränga sig för att inte kräkas. Hon höll på att placera ännu en pil på sitt lilla armborst då värdshusvärden Dogal tittade ut från *Skepparn' och sjöjungfrun*.

»Vad är det som försiggår,« undrade den gråhåriga gamla sjökaptenen med sin kraftiga stämma. »Har någon blivit skadad?«

Som svar fick på den frågan han en liten kraftig pil som borrade sig djupt in i dörrposten, bara några centimeter från hans huvud. Dogal spärade upp ögonen i chock, stängde genast dörren och vilda rop började höras inifrån värdshuset. Tim kravlade sig plågad upp på fötter igen och försökte ta sig till närmaste gränd där han kunde gömma sig undan den galna kvinnan. Han lyckades ta sig fram till husväggen vid den södra delen av torget när ännu en pil susade förbi honom och satte sig i bageriets träskylt med en kraftig smäll. Skylten slog nästan ett helt varv runt sin stång. Tim kastade sig in i gränden bakom bageriet och stötte i fallet till pilen som stack ut ur benet. Han började kräkas våldsamt och önskade att han hade stannat hemma. Benet hade börjat domna och han började se suddigt. Munnen kunde inte forma ord och allting kändes helt plötsligt överkligt, väldigt överkligt. Tim tänkte

luddigt att han måste vara sjuk eller förgiftad. Allt blev suddigare...

Plötsligt kände att någon tog tag i honom och stöttade upp honom så att han vilade mot husväggen. Han fick en svart filt, eller var det en mantel, lagd över benen och halva kroppen men nu kunde han inte röra sig och han fick anstränga sig för att hålla ögonen öppna. Människor började titta ut från husen i den trånga gränden och han fick en chock när han såg vem som höll på att hjälpa honom; en liten mörkhårig kvinna, mycket vacker, med kraftigt rödmålade läppar. Hon hade dragit den stora huvan på sin svarta kappa över sitt huvud och det var svårt att se hennes ansikte tydligt i den nästan obefintliga belysningen i gränden. Det enda som rubbade dom vackra konturerna i hennes ansikte var ett några centimeter långt ärr över vänstra kindbenet.

Han försökte protestera men fick inte fram ett ord, han kunde inte öppna munnen hur mycket han än försökte. Kvinnan lade lugnt sitt finger mot hans läppar, log och vände sig om mot gränden.

»Ni kan gå och lägga er igen,« sade hon med övertygande stämma till de nyfikna människorna som tittade ut och undrade vad som stod på. »Det är bara min man som är full igen och jag skall hjälpa honom hem, inget annat. Vill ni vara vänliga och inte kalla på stadsvakten, jag hade väldiga problem att få hem honom förra gången han blev inburad av kapten Cradon.« Några muttrade lite och undrade vad en så vacker kvinna såg hos en sån karl. Sedan gick de in igen och de som tittat ut genom sina fönster stängde och bommade igen luckorna.

När det åter var tyst så vände sig den vackra kvinnan mot Tim igen. »Duskulle ha hållit dig hemma denna kväll,« viskade hon och drog fram en lång, spetsig dolk från sitt bälte.

Tim kände inget speciellt när kvinnan stack kniven in i magen och sedan upp mot hjärtat...

Värdshuset »SKEPPARN' & SJÖJUNGFRUN«

Invid Selinors största torg så ligger ett mycket populärt värdshus. Det heter »Skepparn' och sjöjungfrun« och drivs av en gammal sjökaptan som heter Dogal Flaechter. Vid ingången hänger en stor skylt av trä, föreställandes en vacker (och ganska avslöjande) sjöjungfru med långt hår.

Huset har två våningar (som de flesta husen i Selinor) och en källare där Dogal förvarar mat och dryck. På övervåningen så finns det hela 5 rum att hyra, och det är ganska hyfsad standard på de flesta rummen. Det billigaste rummet är en stor sal som man får dela med andra övernattare. Där finns det heller inga sängar, men en stor öppen spis ser till att där är varmt och skönt även under kalla vinternätter.

Maten på värdshuset är känt för att smaka gott, och detsamma sägs om drycken. Nu är det inte Dogal som står för matlagningen, utan den sköts av hans fru Litha och hans dotter Dori. Den mest uppskattade maträtten är äppelfläsk med rotfrukter men det finns även andra rätter på menyn.

Det serveras naturligtvis också drycker på värdshuset; cider, öl och maltsprit som Dogal köper från välrenommerade leverantörer. Priserna är kanske inte dom lägsta i staden, men de som har råd, tycker att det är värt det! En måltid kostar mellan 3 och 8 Pennies, ett glas cider 2 Pennies, en stor mugg med öl kostar 1 Penny och maltspriten mellan 2 och 5 Pennies lite beroende på vilken sort man önskar dricka. Något vin serverar Dogal inte av någon underlig anledning.

Ett eget rum på *Skepparn' och sjöjungfrun* kostar från 1 Mark och 3 Pennies, beroende hur stort det är, men då ingår faktiskt både valfri middag och frukost med gröt, bröd och frukt (om det är säsong för det). Dryck ingår inte i det priset. En plats i sovsalen på övervåningen kostar 4 Pennies, och om det är fullt där så händer det att folk får sova över i skänkrummet för ett par Pennies.

Här är ett exempel på vad huset kan erbjuda, men menyn skiftar lite beroende på säsong och vad för varor som finns tillgängliga:

MENY

Vitt bröd och ost och korv

Fisksoppa (blandad färsk fisk, köpt direkt från hamnen)

Kötsoppa (med svamp om det är säsong för det)

Paj med köttfärs och purjolök

Fläskgryta (med blandade rotfrukter, mest morötter)

Blandade rotfrukter (stekta eller kokade)

Grillad fisk (med lök)

Äppelfläsk (stekt fläsk, lök och äpplen)

Honungsglaserad kyckling (grillad)

Värdshuset har ett stort skänkrum och en matsal som värms upp av en imponerande stor eldstad, prydd med små skulpturer föreställande sjöjungfrur. I skänkrummet finns 5 stora ekbord och kraftiga bänkar och pallar att sitta på. Dogal står oftast bakom den stora disken i skänkrummet och putsar på muggar och glas av olika sorter och storlekar.

I hörnet av skänkrummet finns trappan (ganska smal) som leder upp till övervåningen.

Matsalen är lite lugnare och ett populärt ställe för många (mer lyckade) äventyrare att träffas för att diskutera »möjligheter«. I matsalen finns 5 stora bord att sitta vid och här är sällan tomt på folk.

Dogals familj bor i ett stort rum på bottenvåningen och det finns en bakdörr i köket som leder ut mot stallet »Lugna spiltan« som drivs av Jack Oachmar och hans son, Jim.

För att komma ner till källaren så måste man först gå ut genom bakdörren i köket. Källaren, som är tillbommad och låst med ett kraftigt hänglås (vackert smitt av Thar-Galt Långtumme), är ganska så stor. Den består av 2 rum där det första är fyllt med matvaror av olika slag som behöver stå lite torrt och inte så kallt. Det andra rummet kommer man till genom att gå ner för ännu en trappa,

och där lagras det som kräver lite mer sval förvaring. Nyckeln till källaren är kraftig och hänger på en krok i ett skåp i köket, om inte Litha har den i fickan på sitt förkläde.

Bakom en stor lös sten i källaren har Dogal stoppat undan en del värdefulla saker som han sparat ihop under sina år på sjön. Gömman är inte lätt att hitta, inte ens för den som känner till att det skall finnas en sådan där.

Dogal

Dogal är en man som närmar sig 60 års ålder. Han är ganska kort, har mycket kraftiga underarmar och ett ansikte fårat och vindpinat efter många år till sjöss.

Dogal är vän med många personer i staden, inte minst gamla äventyrare som ofta sökt sig till Dogal för att leta nya jobb.

Någon båt har han inte kvar längre, och det är få av hans gamla besättningsmän som fortfarande är i livet. Det sägs att många dukade under då hans båt blev överfallen av pirater (alver) inte långt utanför Selinors kustremsa. Men detta är något som Dogal aldrig talar om, så det behöver inte vara sant.

Litha

Litha är yngre än Dogal, runt 50 år och en mycket kraftigt byggd kvinna med ett konstant leende ansikte. Hon har sitt mörka hår uppsatt (naturligtvis!) och bär alltid ett förkläde med en stor ficka på framsidan.

Det är Litha som sköter köket och betalning för mat och husrum, medan Dogal tar betalt för drickat.

Dori

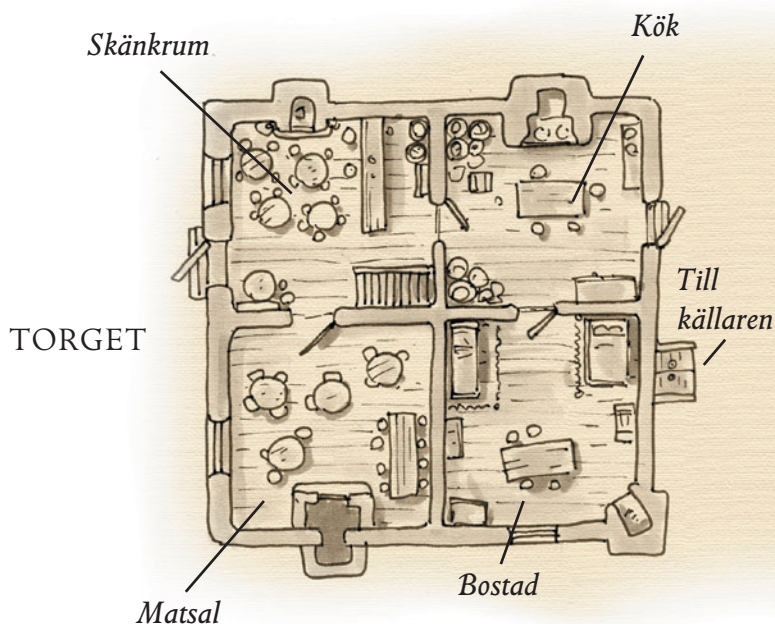
Dori är paret Flaechters enda barn. Nu är hon inte längre ett barn i och för sig, då hon hunnit bli över 20 år och gammal nog att ta vara på sig själv sedan flera år tillbaks.

Dori brås lite på sin mor och är ganska »kurvig«, men hon har även ärvt sin fars kraftiga armar. Om det inte vore för allt arbete som krävs för att driva värdshuset så hade hon troligen bildat familj för länge sedan. Frierier har det inte saknats, med tanke på alla vänner som hennes far har.

Dori har ljust hår, glada ögon och en förmåga att alltid ha mjöl på näsan (hon bakar mycket).

Värdshuset »SKEPPARN' & SJÖJUNGFRUN«

UNDERVÅNING

ÖVERVÅNING

